

δουξ τοῦ Ἐδιμβούργου, εἶνε ὁ αὐλικὸς μουσικὸς. Ἐγενήθη δὲ κρατῶν διὰ τῆς μιᾶς μὲν χειρὸς κώπην, διὰ τῆς ἐτέρας δὲ βιολίον. Ὁ πρίγκιψ περιῆλθε τὴν γῆν ὅλην καὶ ἔγνω πάσας τὰς ἡδονὰς τὰς τε φυσικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς. Ἐν τῷ σταδίῳ δὲ τοῦ ἀρέσκειν εἰς τὰς γυναῖκας δὲν ἔχει τὰς κλίσεις ἄλλ' οὐδὲ τὴν δεξιότητα τοῦ ἀδελφοῦ του. Εἰς ἀποζημίωσιν δέ, λέγουσιν ὅτι δὲν δυσαρεστεῖται ἔχων ἐνώπιόν του φιάλην ἐκλεκτοῦ οἴνου, καὶ ὅτι γινώσκει κάλλιστα νὰ πίνη τυχούσης εὐκαιρίας ὡς παλαιὸς ναύτης. Εἶνε δὲ εὐμορφος νέος στερούμενος ὅμως τῆς χάριτος τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας. Κατὰ τινα δὲ ἀντίθεσιν, ἣτις ὅμως δὲν εἶνε καὶ ἡ μόνη, περιφρονεῖ τὴν κομψότητα. Ἐν τῷ βάθει δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ διαλάμπει ἐνίοτε φλόξ ἀπαισία, βλέμμα Μειφιστοφελούς, πολλάκις κινήσαν τὴν περιέργειάν μου.

Οἱ ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν προβιβασμοὶ αὐτοῦ ἔχουσι τι τὸ θαυμαστόν. Τίς λοιπὸν ἔλεγεν ὅτι ἡ προαγωγή εἶνε δύσκολος ἐν τῷ Ἀγγλικῷ στρατῷ; Ἀνερχήθη εἰς τὰ ὑπατα ἀξιώματα μετὰ τσοαύτης εὐκολίας καὶ ἀφελείας, ὥστε οἱ δύσμοιροι βαθμοφόροι οἱ μαραινόμενοι ἐν τοῖς ὑποδεεστέροις βαθμοῖς θὰ θλιβῶνται πάντως, διότι δὲν ἐγενήθησαν πρίγκιπες καὶ αὐτοί. Ἦτο ἐνὸς καὶ εἰκοσιν ἐτῶν ὅτε τῷ προσηνέχθη ὁ θρόνος τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἀπεποιήθη, φοβούμενος ἄρα γε τὴν σύγκρισιν τοῦ βιολίου του πρὸς τὴν λύραν τοῦ Ὀρφέως; . . . Τριῶν καὶ εἰκοσιν ἐτῶν διωρίσθη κυβερνήτης τῆς *Galatias*, θέλων δὲ νὰ καταστήσῃ ἐνδοξον τὸ πλοῖον τοῦτο ἔγραψε βαλλισμὸν εἰς τιμὴν αὐτοῦ.

Τὸν λέγουσι φιλάργυρον, καὶ τὸ πιστεύω· διότι οἱ Ἄγγλοι διατείνονται ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ δώσῃ ἐν κἄν σελλίνιον ὅταν ἐπισκέπτεται πινακοθήκην. Καὶ ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἔχω νὰ σᾶς διηγηθῶ ἱστορίαν τινά. Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας, ἡ πενθερά του, ἐπεσκέφθη ποτὲ τὴν κόρην της, δούκισσαν τοῦ Ἐδιμβούργου μετὰ πολυαρέθμου ἀκολουθίας, μετὰ πολλῶν ἀμαξῶν, ἵππων, κλπ. Τί νομίζετε ὅτι ἔκαμεν ὁ γαμβρός της; Ὑπέδειξεν εἰς τὴν πενθερὰν του ὅτι εἶνε πολὺ ἐπαχθὴς εἰς αὐτὸν ἡ δαπάνη τῆς φιλοξενίας, καὶ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ παραγγείλῃ εἰς τὸν αὐτάρχη τῆς νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα ἢ παραγγελία ἐδόθη καὶ τὰ ἐξόδα ἐπληρώθησαν μέχρις ὀβολοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ παρετέθη πρόχειρόν τι ἄριστον. Ἐν ᾧ δὲ ἡ Αὐτοκράτειρα ἦτο ἡδὴ ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμαξῇ, ὁ δουξ τοῦ Ἐδιμβούργου ἀνέσυρεν ἐκ τοῦ θυλακίου του χαρτίον τι καὶ ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν τὴν προσθήκην τῆς δαπάνης τοῦ λησμονηθέντος ἀρίστου.

Ὁ δουξ τοῦ Ἐδιμβούργου εἶνε αὐτόχρημα νύχτης τὴν τε εἰλικρίνειαν καὶ τὰς ἀποτόμους

ἀπαντήσεις. Εἶνε καλὸς τροπευτὴς, εὐστροφώτατος καὶ ἀγαπᾷ τὰ σωματικὰς ἀσκήσεις. Παίζει τὸ βιολίον πρὸς διασκέδασιν τῶν ναυτῶν του, μετέχει ὡσαύτως τῶν συναυλιῶν τῶν γινομένων πρὸς σκοποὺς φιλανθρωπικούς, ἰδίᾳ δὲ ἐνώπιον τῶν ἐπτακισχιλίων ἢ ὀκτακισχιλίων ἀκρατῶν οὓς δύναται νὰ περιλάβῃ τὸ Albert-Hall· καὶ ὀρχήστρα μάλιστα ἐξ ἐρασιτεχνῶν κατηρτίσθη ἐπίτηδες χάριν αὐτοῦ, καὶ παίζει καθ' ἑβδομάδα διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Mount. Ἀλλ' ὁ μουσικὸς, ἔστω καὶ πρίγκιψ, οὐδ' ὅπως εἶνε φιλόμουσον νὰ ὑπερπηθᾷ τοὺς νόμους τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς ἀκριβείας, μάλιστα δὲ ὅταν παίζῃ μόνον ἐν τῇ πρώτῃ θέσει (οἱ παίζοντες βιολίον καταλαμβάνουσι τί λέγω)· ἄλλως τε πῶς εἶνε ποτε δυνατόν πρίγκιψ τις ὢν, νὰ λαμβάνῃ τὴν δευτέραν θέσιν;

Ἡ δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου, κόρη τῶν Τσαρῶν, ὑποφέρει οὐκ ὀλίγον ἔνεκα τῆς ὑποδεεστέρας πως θέσεως ἣτις ἔλαχεν αὐτῇ. Παρὰ πάντων νομίζεται ἀλαζῶν ἐν ᾧ εἶνε μόνον ὑπερήφανος. Καίτοι δὲ πολὺ προσεπάθησε νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰ Ἀγγλικά ἔθιμα, ἀλλ' ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ κατορθώσῃ. Εἶνε δὲ ἀξιεράστος, εὐφυστάτη περὶ τὸ διαλέγεσθαι, ἀείποτ' ἐπιζητεῖ τὰς συζητήσεις καὶ συζητεῖ μετὰ δευνότητος ἢν πολλοὶ πεπαιδευμένοι θὰ ἐζήλουν. Περιφρονεῖ τὰς τετριμμένας συνδιαλέξεις ἔχουσα παιδείαν σπανίαν εἰς γυναῖκα. Μετὰ πλείστης δὲ ὅσης δεξιότητος καὶ εὐφυίας ἐδημιούργησε ἐσωτερικὸν τοῦ οἴκου ἔνθα γινώσκει νὰ συγχαρτῇ τὸν ἄνδρα της. Ἐχει νοῦν ἄξιον παρατηρήσεως, νοῦν ὑπερφυᾶ, καὶ ἐὰν ὡς πιστεύω εἶνε ἔπαινος περὶ ἡγεμονίδος λεγόμενον, θὰ εἶπω νοῦν ἀρσενικό. Ἡ δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου φύσει ἦτο προωρισμένη ἔνεκα τῶν ἀρετῶν τοῦ χαρακτήρος της ἵνα γίνῃ μεγάλη τις αὐτοκράτειρα.

Ὁ δουξ καὶ ἡ δούκισσα ὀλίγους ἔχουσι φίλους, δὲν εἶνε πολὺ δημοφιλεῖς, καὶ ζωῖσι σχετικῶς ἀπομεμονωμένοι· καὶ ὁσάκις δέχονται, προσέρχονται ὀλίγοι, καὶ ψυχρότης τις ἐπιπολάζει. Ὁ μόνος δὲ σχεδὸν οἰκιακὸς φίλος εἶνε ὁ κόμης Ἀδλερβεργ γραμματεὺς τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας.

Ἔπεται τὸ τέλος.

Comte Paul Vasili.

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες καὶ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κόσμου ἀκοῦντες δημιουργοῦνται ἐν τῇ οἰκογενεῖα μᾶλλον ἢ ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ. Ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην, τὴν πολλάκις πενιχράν, διαμορφούται ὁ χαρακτήρ των. Διὰ τοῦτο ὀρθῶς Ἀγγλὸς ποιητὴς λέγει: «Τὰ ρέυματα, ἅτινα στρέφουσι τοὺς τροχοὺς τῆς μηχανῆς τοῦ κόσμου, τρέχουσιν εἰς μονήρη μέρη.»